

Fekete Pákót igazoltatták Makón, kitört a forradalom

2018 április 28. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Döbbenetes hírre ébredtem. Pedig milyen jól kezdődött ez a nap is.

Reggel volt. Szép, tavaszi reggel. Az a fajta tavaszi, madárcsicsergéses reggel, amikor már egészen korán hét óra sötét a nap, de a makacs, és az elmúlásba beletörődni képtelen hideg, még belemar egyet-egyet az ember arcába, csak hogy jelezze: itt van még, nem múlt el nyomtalanul. De visszavonhatatlanul tavasz van, és tél tábornok provokációira csak szórakozottan, mosolyogva húzza össze a pulóverét a magamfajta, a gyermekeit az iskolába fuvarozó apuka. Vagy csak elereszt egy szösszenetet – alig hallhatóan – Tóta W. munkásságából, ha bedőlvén a szikrázó napsütésnek mindössze egy szál pólóban vágott neki a pénteknek.

Ilyenkor az ember füttyörészve és elzékenyen enged át minden gyalogost az Árpád híd közelében lévő zebránál. Még azt a magas, hórihorgas, kimondhatatlan nevű, exnemzetes szakállast is, akit legutóbb a szombati tüntin látott s hallott szerencsétlenkedni, hiszen minden szép, az ellenzék atomjaira hullva, az ellenzéki újságírók egyik része pedig vagy épp most fog hozzá a "miért vesztett az ellenzék" című sorozatának hatodik részéhez, vagy épp sokadmagával egy állásinterjú unatkozik, és hogy valahogy elüsse az időt, amit várakozással kénytelen tölteni, pont ezt a publit olvassa, pont azon az okostelefonján, amivel szombaton még világítva jelezte a fejlettnyugatnak, hogy nem lehet már tovább tömörögni, eljött az ideje a cselekvésnek, a hetes cikkely elindításának, no és persze Magyarország azonnali katonai megszállásának, majd demokratizálásának, hiszen ez a szerencsétlen nép már megint Orbánokra szavazott.

Mondom, hibátlan reggelre ébredtem, de történt valami, ami ezt az idillt apró darabokra törte.

Most üveges tekintettel bámulok ki az ablakon, és próbálom megérteni mi történhetett.

Próbálom összerakni az iszonyat mozaikdarabjait.

Mikor ugyanis hazaértem, ez fogadott:

Liberális barátaink újfent – két hét alatt immáron tizedszerre – az ország elhagyásával fenyegetőznek, tüntetést szerveznek, és címlapok tucatjain sírva harsogják, micsoda ocsmányság mérgezte meg – a szocialista, szabaddemokrata kormányok alatt még kristálytiszta, de mára már a gyűlölet és a szíri mérnökök vérévé! zavarossá vált – közéletünk vizét.

Az egyik ellenzéki televízió még a szokásos reggeli lapszemléjét is ezzel a felháborító és túlzás nélkül az egész világot megrázó hírrel kezdte.

Mert történhet bármi. Észak-Korea vezet?je 65 év után békét köthet, és elkezdheti leszerelni az atomfegyvereit. A két Koreát irányító férfi, mint két szerelmes kamasz, ugrabugrálhat boldogan, egymás kezét fogva a két háborúzó országot már emberemlékezet óta elválasztó határ hol az egyik, hol a másik oldalán.

Virágokkal az utcára vonulva, békegalambokat eregetve, énekelve és táncolva ünnepelheti az egész világ, hogy egy emberöltő óta tartó szembenállás végre befejeződni látszik, de mindez eltörpül akkor, amikor olyan emberi szavakkal leírhatatlan iszonyat történik, mint amivel ma volt kénytelen szembesülni az emberiség.

Minden olvasómat tisztelettel, de határozottan megkérem, hogy üljön le, kapaszkodjon meg, vegyen egy mély levegőt, és készüljön a lehető legrosszabbra. A 18 évüket be nem töltők pedig a saját érdekükben legyenek kedvesek, hagyják el az oldalt, mert ami most következik, azt csak meglelt, sokat tapasztalt felnőtt emberek képesek elviselni. Talán még?k sem.

Nem is tudom, hogy fogjak hozzá..

Talán az lesz a legjobb, ha rögtön a közepébe vágok, hiszen a népi tapasztalat is úgy tartja, hogy a ragtapaszt is a lehető leggyorsabban kell letépni. Úgy fáj a legkevésbé.

Szóval:

Fekete Pákóra Makón, a szerb-magyar határtól 20 kilométerre egy idős hölgy ráhívta a hatóságokat, lévén, hogy a távolság és a Pákóra a megszólaságig hasonló pigmentációval rendelkező honfoglalók – két éve még rendszeres jelenléte – miatt migránsnak hitte.

Persze amint közelebb ért a feljelentett fekete b?r? m?vészhez, azonnal rájött, mekkorát tévedett, hisz azzal a méltán híres, korszakos alkotóval sodorta össze az élet, akihez olyan örök érvényű slágerek kapcsolódnak, mint az

“Ádd idé á didit , á didit ádd idé”,

illetve a vitán felül stílussteremt?nek tekinthet?

“szóke, bárna, csak nézok jobbra balra” cím? klasszikus.

A bejelentést tev? hölgy elszégyellvén magát, ?szintén és szinte azonnal elnézést kért a magyarországi könny?zene állócsillagától. Ezt maga az él? legenda – Pákó – mesélte el nevetve és szinte kifogásolhatatlan magyarsággal az RTL Klub kameráinak.

A hihetetlen történetet bemutató m?sorból az is kiderült, hogy mid?n az orbáni diktatúra brutális, rasszista és minden kétséget kizáróan fajgy?löl? karhatalma a helyszínre vezényelte két, széls?ségesen agresszív tagját, azok megkezdték az igazoltatást. Aki a történet ezen pontján azt hitte, hogy a fentebb leírtakat nem lehet tovább fokozni, az nem is tévedhetett volna nagyobbat.

Miután a rezsim két karhatalmistája megkapta Fekete m?vész úr okmányait, a legsötétebb, legvérszterhesebb id?ket idézve megkérdezték:

– Te nem a Pákó vagy?

– De, én vagyok.

Jött a szinte már szemtelenséggel felér?, vakmer? válasz.

– Neked nem is kellett volna igazolnod magad.

Mondták, szinte egyszerre a gyilkolásra programozott, minden mozdulatukkal profizmust és a fasizmus b?zét árasztva a félelmet kelt? elitosztagosok.

Ha nem a saját szememmel láttam volna a riportot, talán azt hihetném, hogy a történetet csak valami hollywoodi stúdió boszorkánykonyhájában kotyvasztott, túlzásoktól hemzseg?, minden realitást nélkülöz?, hatásvadász forgatókönyvb?l másolták ki.

De nem...

Ez a valóság...

Ez valóban megtörtént...

A szerb határtól egy köpésre, ahova két éve még több százezer migráns szökött át mindenféle okmány vagy igazolvány nélkül, attól a helyt?l nem messze, ahol jelenleg is rengeteg bevándorló várakozik a tranzitállomáson, hogy továbbmehessen Európába, egy helyi lakos migránsnak nézett egy fekete b?r? embert, majd értesítette a hatóságokat. A rend?rök pedig intézkedtek.

Szavak nincsenek.

Illetve talán mégis.

De azokat most inkább nem írnám le.

Apáti Bence - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen:

<https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:
<https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló